

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 1337/2013,**annettu 13 päivänä joulukuuta 2013,****Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1169/2011 soveltamissäännöistä tuoreen, jäädytetyn tai jäädytetyn sianlihan, lampaan- tai vuohenlihan ja siipikarjan lihan alkuperämaan tai lähtöpaikan ilmoittamisen osalta**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon elintarviketietojen antamisesta kuluttajille, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 1924/2006 ja (EY) N:o 1925/2006 muuttamisesta sekä komission direktiivin 87/250/ETY, neuvoston direktiivin 90/496/ETY, komission direktiivin 1999/10/EY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/13/EY, komission direktiivien 2002/67/EY ja 2008/5/EY sekä komission asetuksen (EY) N:o 608/2004 kumoamisesta 25 päivänä lokakuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1169/2011⁽¹⁾ ja erityisesti sen 26 artiklan 8 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EU) N:o 1169/2011 26 artiklan 2 kohdassa säädetään, että kyseisen asetuksen liitteessä XI lueteltuihin yhdistetyn nimikkeistön (CN) koodeihin kuuluvan, toisin sanoen tuoreen, jäädytetyn tai jäädytetyn sianlihan, lampaan- tai vuohenlihan ja siipikarjan lihan, etiketissä on ilmoitettava lihan alkuperämaa tai lähtöpaikka.
- (2) On tarpeen löytää oikea tasapaino kuluttajille tiedottamisen tarpeen ja toimijoille ja kansallisille viranomaisille aiheutuvien, viime kädessä tuotteen loppuhintaan vaikuttavien lisäkustannusten välillä. Vaikutusten arvioinnissa ja komission toimeksiannosta toteutetussa selvityksessä tarkasteltiin useita vaihtoehtoja alkuperämaan tai lähtöpaikan ilmoittamiseksi suhteessa eläinten elinkaaren merkityksellisimpiin vaiheisiin. Tulokset osoittavat, että kuluttajat edellyttävät ennen kaikkea tietoa eläimen kasvatuspaikasta. Lisäksi velvoite ilmoittaa tiedot eläimen syntymäpaikasta edellyttäisi uusien maatilatason jäljitettävyyssjärjestelmien luomista, mistä aiheutuisi vastaavasti kustannuksia, kun taas teurastuspaikan merkitseminen voidaan toteuttaa kohtuullisin kustannuksin, ja se antaa kuluttajalle arvokasta tietoa. Maantieteellisen tason osalta saatiin näyttöä siitä, että kuluttajien kannalta merkityksellisintä olisi ilmoittaa jäsenvaltio tai kolmas maa.
- (3) Asetuksessa (EU) N:o 1169/2011 elintarvikkeen ”alkuperämaan” käsite määritellään neuvoston asetuksen (ETY)

N:o 2913/92⁽²⁾ 23–26 artiklan mukaisesti. Eläintuotteiden osalta kyseisellä käsitteellä viitataan maahan, jossa tuote on kokonaan tuotettu, mikä lihaan sovellettuna tarkoittaa maata, jossa eläin syntyi, kasvatettiin ja teurastettiin. Jos elintarvikkeen tuotannossa on ollut mukana monta maata, käsitteellä viitataan maahan, jossa tuotteille on suoritettu viimeinen merkittävä ja taloudellisesti perusteltu valmistus tai käsittely. Sen sijaan käsitteen soveltaminen tilanteisiin, joissa liha on saatu eläimestä, jotka ovat syntyneet, kasvatettu ja teurastettu eri maissa, ei antaisi kuluttajille riittävästi tietoa lihan alkuperästä. Sen vuoksi on tarpeen säätää, että kaikissa tällaisissa tilanteissa etikettiin merkitään maininta jäsenvaltiosta tai kolmannesta maasta, jossa eläintä on kasvatettu sellaisen ajanjakson ajan, joka vastaa huomattavaa osaa kunkin lajin tavanomaisesta kasvatussyklistä, sekä tieto jäsenvaltiosta tai kolmannesta maasta, jossa eläin on teurastettu. Käsite ”alkuperä” olisi varattava käytettäväksi lihasta, joka on saatu yhdessä ainoassa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa syntyneestä, kasvatetusta ja teurastetusta ja sen myötä kokonaan tuotetusta eläimestä.

- (4) Tapauksissa, joissa eläin on kasvatettu useassa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa eikä vaadittua kasvatusajan pituutta voida noudattaa, olisi oltava käytettävissä asianmukainen merkintä kasvatuspaikasta, jotta kuluttajien tarpeisiin vastataan paremmin ja vältetään etiketin tarpeetonta monimutkaisuutta.
- (5) Lisäksi olisi vahvistettava säännöt, jotka koskevat eri jäsenvaltioissa tai kolmansissa maissa kasvatetuista ja teurastetuista eläimistä saatuja, saman tai eri eläinlajin lihapaloja sisältäviä pakkauksia.
- (6) Tämä merkintäjärjestelmä edellyttää jäljitettävyyssääntöjä kaikissa lihan tuotannon ja jakelun vaiheissa aina teurastuksesta pakkaamiseen saakka, jotta voidaan varmistaa yhteys merkityn lihan ja sen eläimen tai eläinryhmän välillä, josta liha on saatu.
- (7) Olisi laadittava erityiset säännöt, jotka koskevat sellaisista kolmansista maista tuotua lihaa, joissa merkintää varten tarvittavat tiedot eivät ole saatavilla.
- (8) Jauhetun lihan ja leikkuujätteiden tuotantoprosessien luonne huomioon ottaen toimijoiden olisi sallittava käyttää niiden osalta yksinkertaistettua merkitsemisjärjestelmää.

⁽¹⁾ EUVL L 304, 22.11.2011, s. 18.⁽²⁾ Neuvoston asetus (ETY) N:o 2913/92, annettu 12 päivänä lokakuuta 1992, yhteisön tullikoodeksista (EYVL L 302, 19.10.1992, s. 1).

- (9) Ottaen huomioon tämän asetuksen perusteella esitettäviin tietoihin liittyvät kaupalliset edut, elintarvikealan toimijoille olisi annettava mahdollisuus lisätä etiketissä oleviin pakollisiin merkintöihin muitakin lihan lähtöpaikkaan viittaavia seikkoja.
- (10) Koska asetuksen (EU) N:o 1169/2011 asiaa koskevia säännöksiä sovelletaan 13 päivästä joulukuuta 2014 alkaen ja sen 47 artiklassa säädetään, että asetuksen nojalla annettuja täytäntöönpanosääntöjä sovelletaan kunakin kalenterivuotena 1 päivästä huhtikuuta alkaen, tätä asetusta olisi alettava soveltaa 1 päivästä huhtikuuta 2015.
- (11) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat elintarviketietoa ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

Tässä asetuksessa vahvistetaan säännöt, jotka koskevat alkuperämaan tai lähtöpaikan merkitsemistä asetuksen (EU) N:o 1169/2011 liitteessä XI lueteltuihin yhdistetyn nimikkeistön vastaaviin koodeihin kuuluvan tuoreen, jäädytetyn tai jäädytetyn sianlihan, lampaan- tai vuohenlihan ja siipikarjan lihan etiketissä.

2 artikla

Määritelmät

1. Tässä asetuksessa sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 178/2002⁽¹⁾ 3 artiklan 3 alakohdassa olevaa "elintarvikealan toimijan" määritelmää, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 852/2004⁽²⁾ 2 artiklan 1 kohdan c alakohdassa olevaa "laitoksen" määritelmää sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 853/2004⁽³⁾ liitteessä I olevassa 1.13 kohdassa olevaa "jauhelihan", 1.16 kohdassa olevaa "teurastamon" ja 1.17 kohdassa olevaa "leikkaamon" määritelmää.

2. Lisäksi tässä asetuksessa tarkoitetaan

- a) 'leikkuujätteillä' asetuksen (EU) N:o 1169/2011 liitteessä XI lueteltuihin yhdistetyn nimikkeistön koodeihin kuuluvia pieniä lihapaloja, jotka on todettu ihmisravinnoksi kelpaaviksi ja

jotka syntyvät yksinomaan ruhojen luuttomaksi leikkaamisen tai lihan paloittelun yhteydessä;

- b) 'erällä' asetuksen (EU) N:o 1169/2011 liitteessä XI lueteltuihin yhdistetyn nimikkeistön koodeihin kuuluvaa yhdestä lajista peräisin olevaa luullista tai luutonta, myös leikattua tai jauhettua lihaa, joka on leikattu, jauhettu tai pakattu käytännöllisesti katsoen samanlaisissa olosuhteissa.

3 artikla

Jäljitettävyys

1. Elintarvikealan toimijoilla on oltava tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmä, jota ne käyttävät 1 artiklassa tarkoitettujen lihan jokaisessa tuotanto- ja jakeluvaiheessa.

2. Järjestelmää on sovellettava siten, että varmistetaan

- a) yhteys lihan ja sen eläimen tai eläinryhmän välillä, josta liha on saatu; teurastusvaiheessa tämä yhteys on teurastamon vastuulla; ja

- b) 5, 6 tai 7 artiklassa tarkoitettuihin merkintöihin liittyvien tietojen toimittaminen soveltuvin osin yhdessä lihan kanssa tuotannon ja jakelun seuraavien vaiheiden toimijoille.

Kunkin elintarvikealan toimijan on oltava vastuussa ensimmäisessä alakohdassa säädetyt tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän soveltamisesta siinä tuotanto- ja jakeluvaiheessa, jossa se toimii.

Elintarvikealan toimijan, joka pakkaa lihan tai tekee siihen pakkausmerkinnän 5, 6 tai 7 artiklan mukaisesti, on varmistettava, että kuluttajalle tai suurtaloudelle toimitettavan lihan yksilöivän erän koodi ja kyseisen lihaerän tai kyseisten lihaerien, joista pakkaus tai merkitty erä muodostuu, vastaavat toisiaan. Kaikkien pakkausten, joilla on sama erän koodi, on vastattava samoja 5, 6 tai 7 artiklan mukaisia merkintöjä.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen järjestelmän avulla on kirjattava erityisesti eläinten, ruhojen tai tapauksen mukaan, lihapalojen saapuminen elintarvikealan toimijan laitokseen ja sieltä lähtö ja varmistettava saapumisten ja lähtöjen vastaavuus.

4 artikla

Eläinryhmät

1. Edellä 3 artiklassa tarkoitettujen eläinryhmien koko määritellään

- a) ruhojen paloittelun yhteydessä niiden ruhojen lukumäärän perusteella, jotka on leikattu yhdessä ja jotka muodostivat kyseiselle leikkaamolle yhden erän;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 178/2002, annettu 28 päivänä tammikuuta 2002, elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä (EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 852/2004, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, elintarvikehygieniasta (EUVL L 139, 30.4.2004, s. 1).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 853/2004, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, eläinperäisiä elintarvikkeita koskevista erityisistä hygieniasäännöistä (EUVL L 139, 30.4.2004, s. 55).

b) myöhemmin toteutettavan leikkaamisen tai jauhamisen yhteydessä niiden ruhojen lukumäärän perusteella, joihin kuuluva liha muodosti kyseiselle leikkaamolle tai jauhamislaitokselle yhden erän.

2. Erän koko ei voi olla suurempi kuin yhden laitoksen yhden päivän tuotanto.

3. Eriä muodostettaessa laitosten, joissa liha leikataan tai jauhetaan, on varmistettava, että kaikki yhteen erään kuuluvat ruhot vastaavat eläimiä, joiden lihaan sovelletaan samanlaisia 5 artiklan 1 tai 2 kohdan mukaisia merkintätietoja, lukuun ottamatta tapauksia, joissa sovelletaan 7 artiklaa.

5 artikla

Lihan merkintä

1. Edellä 1 artiklassa tarkoitetun, lopulliselle kuluttajalle tai suurralouksille toimitettavaksi tarkoitetun lihan etiketin on sisällettävä seuraavat tiedot:

a) jäsenvaltio tai kolmas maa, jossa eläin on kasvatettu ja joka ilmoitetaan merkinnällä "Kasvatusmaa: (jäsenvaltion tai kolmannen maan nimi)" seuraavien perusteiden mukaisesti:

i) siat:

— jos eläin teurastetaan vanhempana kuin kuuden kuukauden ikäisenä, jäsenvaltio tai kolmas maa, jossa viimeinen vähintään neljän kuukauden kasvatusjakso toteutui;

— jos eläin teurastetaan nuorempana kuin kuuden kuukauden ikäisenä ja elopainoltaan vähintään 80-kiloisena, jäsenvaltio tai kolmas maa, jossa kasvatusvaihe toteutui sen jälkeen, kun eläin oli saavuttanut 30 kilon elopainon;

— jos eläin teurastetaan nuorempana kuin kuuden kuukauden ikäisenä ja elopainoltaan alle 80-kiloisena, jäsenvaltio tai kolmas maa, jossa koko kasvatusvaihe toteutui;

ii) lampaat ja vuohet: jäsenvaltio tai kolmas maa, jossa viimeinen vähintään kuuden kuukauden pituinen kasvatusvaihe toteutui, tai jos eläin teurastetaan nuorempana kuin kuuden kuukauden ikäisenä, jäsenvaltio tai kolmas maa, jossa koko kasvatusvaihe toteutui;

iii) siipikarja: jäsenvaltio tai kolmas maa, jossa viimeinen vähintään yhden kuukauden pituinen kasvatusvaihe toteutui, tai jos eläin teurastetaan nuorempana kuin yhden kuukauden ikäisenä, jäsenvaltio tai kolmas maa, jossa koko kasvatusvaihe toteutui sen jälkeen, kun eläin oli sijoitettu lihotettavaksi;

b) jäsenvaltio tai kolmas maa, jossa eläin on teurastettu ja joka ilmoitetaan merkinnällä "Teurastusmaa: (jäsenvaltion tai kolmannen maan nimi)"; ja

c) erän koodi, jolla yksilöidään kuluttajalle tai suurraloudelle toimitettava liha.

Jos a alakohdassa tarkoitettu kasvatusjakso ei täyty missään jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa, jossa eläintä kasvatettiin, a alakohdassa tarkoitettu merkintä on korvattava merkinnällä "Kasvatusmaa: useat EU:n jäsenvaltiot", tai jos liha tai eläimet on tuotu unioniin, merkinnällä "Kasvatusmaa: useat muut kuin EU-maat" tai "Kasvatusmaa: useat EU-maat ja muut kuin EU-maat".

Jos kuitenkin a alakohdassa tarkoitettu kasvatusjakso ei täyty missään jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa, jossa eläintä kasvatettiin, a alakohdassa tarkoitettu merkintä voidaan korvata merkinnällä "Kasvatusmaa: (luettelo jäsenvaltioista tai kolmansista maista, joissa eläintä kasvatettiin)", jos elintarvikealan toimija todistaa toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla, että eläintä kasvatettiin kyseisissä jäsenvaltioissa tai kolmansissa maissa.

2. Edellä olevan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetut merkinnät voidaan korvata merkinnällä "Alkuperä: (jäsenvaltion tai kolmannen maan nimi)", jos kyseinen elintarvikealan toimija todistaa toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla, että 1 artiklassa tarkoitettu liha on saatu yhdessä jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa syntyneistä, kasvatetuista ja teurastetuista eläimistä.

3. Jos useat saman tai eri eläinlajin lihapalat vastaavat 1 ja 2 kohdan mukaisia eri merkintätietoja ja ne tarjotaan kuluttajalle tai suurraloudelle samassa pakkauksessa, etiketissä on oltava seuraavat tiedot:

a) kunkin lajin osalta 1 ja 2 kohdan mukainen luettelo asianomaisista jäsenvaltioista tai kolmansista maista;

b) erän koodi, jolla yksilöidään kuluttajalle tai suurraloudelle toimitettava liha.

6 artikla

Kolmansista maista peräisin olevaa lihaa koskeva poikkeus

Poiketen siitä, mitä 5 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetään, 1 artiklassa tarkoitetun lihan, joka on tuotu unioniin sen markkinoille saattamista varten ja josta ei ole käytettävissä 5 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädettyjä tietoja, etiketissä on oltava merkintä: "Kasvatusmaa: muu kuin EU-maa" ja "Teurastusmaa: (Kolmannen maan nimi, jossa eläin on teurastettu)".

7 artikla

Jauhettua lihaa ja leikkuujätteitä koskevat poikkeukset

Poiketen siitä, mitä 5 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa, 5 artiklan 2 kohdassa ja 6 artiklassa säädetään, jauhettu liha ja leikkuujätteiden osalta voidaan soveltaa seuraavia merkintöjä:

a) "Alkuperä: EU", jos jauhettu liha tai leikkuujätteet on tuotettu pelkästään eri jäsenvaltioissa syntyneistä, kasvatetuista ja teurastetuista eläimistä saadusta lihasta;

- b) "Kasvatus- ja teurastusmaa: EU", jos jauhettu liha tai leikkuujätteet on tuotettu pelkästään eri jäsenvaltioissa kasvatetuista ja teurastetuista eläimistä saadusta lihasta;
- c) "Kasvatus- ja teurastusmaa: muu kuin EU-maa", jos jauhettu liha tai leikkuujätteet on tuotettu pelkästään unioniin tuodusta lihasta;
- d) "Kasvatusmaa: muu kuin EU-maa" ja "Teurastusmaa: EU", jos jauhettu liha tai leikkuujätteet on tuotettu pelkästään lihasta, joka on saatu unioniin teuraseläiminä tuoduista eläimistä ja teurastettu yhdessä tai useassa jäsenvaltiossa;
- e) "Kasvatus- ja teurastusmaa: EU ja muu kuin EU-maa", jos jauhettu liha tai leikkuujätteet on tuotettu
- i) yhdessä tai useassa jäsenvaltiossa kasvatetuista ja teurastetuista eläimistä saadusta lihasta ja unioniin tuodusta lihasta; tai
- ii) unioniin tuoduista ja yhdessä tai useassa jäsenvaltiossa teurastetuista eläimistä saadusta lihasta.

8 artikla

Etikettiin merkittävät vapaaehtoiset lisätiedot

Elintarvikealan toimijat voivat täydentää 5, 6 tai 7 artiklassa tarkoitettuja merkintöjä lisätiedoilla, jotka koskevat lihan lähtöpaikkaa.

Ensimmäisessä kohdassa tarkoitettujen lisätiedot eivät saa olla ristiriidassa 5, 6 tai 7 artiklassa tarkoitettujen merkintöjen kanssa, ja niiden on oltava asetuksen (EU) N:o 1169/2011 V luvun sääntöjen mukaisia.

9 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä huhtikuuta 2015. Sitä ei sovelleta lihaan, joka on saatettu laillisesti unionin markkinoille ennen 1 päivää huhtikuuta 2015, niin kauan kuin tällaista lihaa on varastossa.

Se on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 13 päivänä joulukuuta 2013.

Komission puolesta

Puheenjohtaja

José Manuel BARROSO